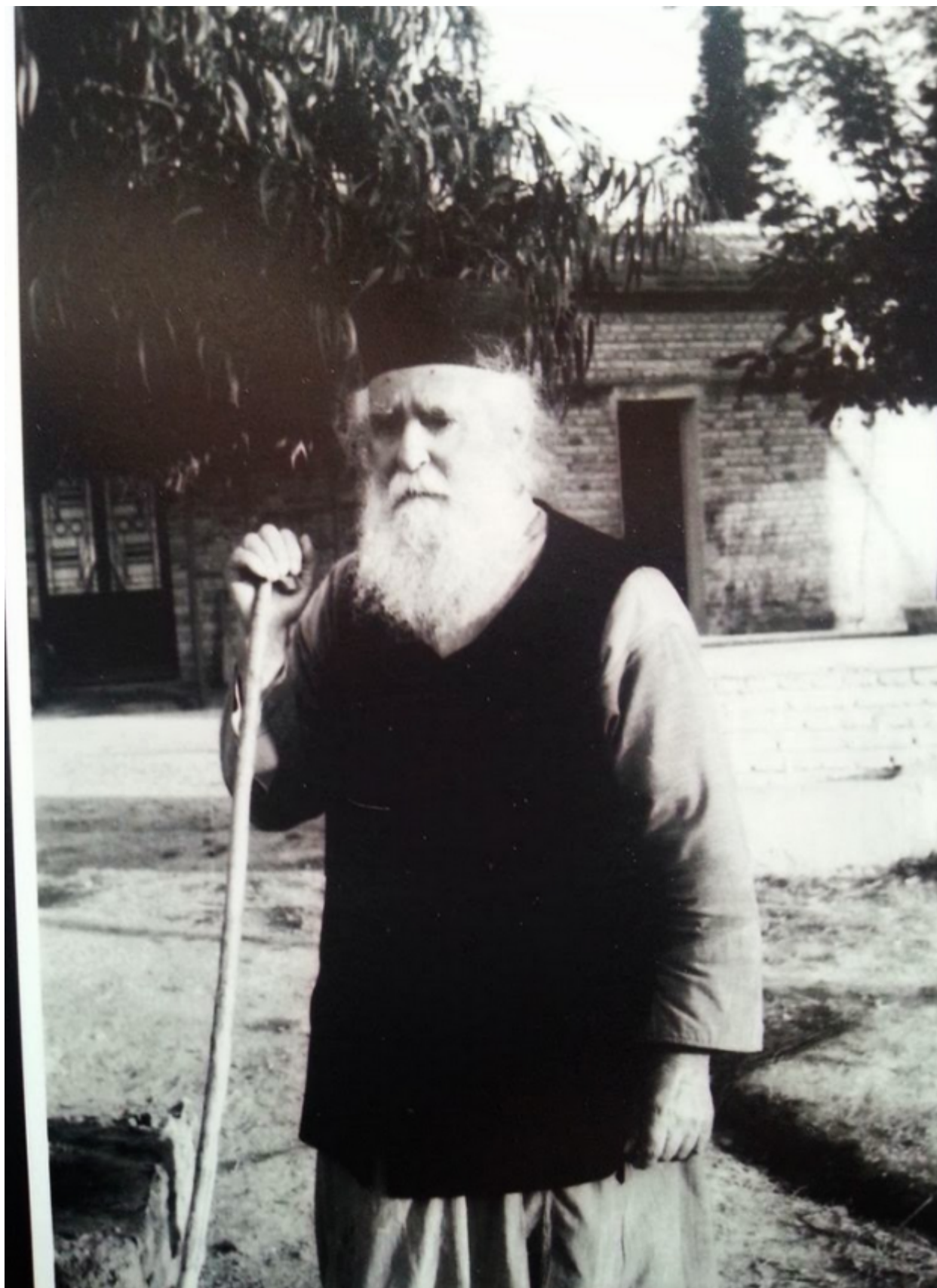

19 Ιουλίου 2013

Αφιέρωμα: Αρχιμανδρίτης π. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

" Έπεσε ο πλάτανος της Ορθοδοξίας ".

**ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ π.ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
(1877-1964)**

Ο Γέροντας Γερβάσιος Παρασκευόπουλος υπήρξε μια απο τις σημαντικότερες θρησκευτικοπολιτικές προσωπικότητες της σύγχρονης ιστορίας της Πάτρας. Γεννήθηκε τον 19ο αιώνα και έδρασε κυρίως από τις

αρχές ως τα μέσα του 20ου.

Ο κατά κόσμον Γεώργιος Παρασκευόπουλος, υιός του Χαραλάμπους και της Βασιλικής Παρασκευοπούλου, γεννήθηκε το 1877 στο χωριό Γρανίτσα Γορτυνίας. Η παιδική του ηλικία ήταν πολύ δύσκολη καθώς έχασε τη μητέρα του σε ηλικία 3 ετών και μετέπειτα η μητριά του του φερόταν βάνουσα. Ο Γεώργιος από την παιδική του ηλικία (12 ετών) εργαζόταν για να αποκομίσει τα προς το ζειν, αλλά ταυτόχρονα έδειχνε ιδιαίτερη έφεση στα γράμματα. Την ίδια στιγμή όμως που επιθυμεί να φοιτήσει στο σχολείο, δείχνει κλίση και προς την εκκλησιαστική ζωή που θα ακολουθούσε. Θέλοντας να συνδυάσει και τις δύο ιδιότητες εισάγεται στη Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Κερνίσης, όπου και παρέμεινε 3 ετη, ως υποτακτικός και επιδίδεται στη μελέτη των γραμμάτων. Ποθώντας όμως τη μόρφωση, σε ηλικία 15 ετών ξεκίνησε με τα πόδια για το Μέγα Σπήλαιο, για να γραφτεί στο σχολαρχείο της Μονής. Επειδή αδιαφόρησαν για την καλλιέργειά του έφυγε για τη Μονή Ταξιαρχών Αιγιαλείας και εγγράφη στο εκεί σχολαρχείο. Εκεί ο δόκιμος μοναχός Γεώργιος αρίστευσε και η επίδοσή του προκάλεσε φθόνο, με αποτέλεσμα να συκοφαντηθεί. Όταν αποκαλύφθηκαν οι ραδιουργίες εις βάρος του, φεύγει και οδηγείται το 1897 στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Γηροκομείου, λίγο έξω από την Πάτρα, σε μια πολη που δέσποζε η μορφή του Μητροπολίτου Ιεροθέου Μητρόπουλου. Εκεί εμεινε και ως το τέλος της ζωής του. Το 1899 στρατεύτηκε και πλεον εισήλθε στο ιερατικό σχήμα. Μετά τη στρατιωτική του θητεία επανήλθε θερμότερος στον εκκλησιαστικό περίβολο. Χειροτονήθηκε διάκονος το 1903 και του δόθηκε το όνομα Γερβάσιος. Ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στη Ριζάρειο Σχολή , επί σχολαρχείας του Αγίου Νεκταρίου Κεφαλά. Διακρινόμενος πάντοτε για την επίδοσή του στα γράμματα έλαβε υποτροφία και εισήλθε στο Πανεπιστήμιο. Όταν πήρε το πτυχίο του, τοποθετήθηκε από τον μητροπολίτη Αθηνών Θεόκλητο στην υπεύθυνη διακονία του πρωτεκδίκου. Το 1912 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από το μητροπολίτη Πατρών Αντώνιο. Τα έτη 1912—16 στη θρυλική εξόρμηση συμμετείχε ως ιερέυς του Α' ευζωνικού Συντάγματος, επανειλημμένως διακριθείς και παρασημοφορηθείς από τους διοικητές του. Επειτα απο τα ετη αυτά, ο π.Γερβάσιος εισήλθε στην εποχή των ειρηνικών αγώνων του. Διετέλεσε ηγούμενος της Μονης Γηροκομείου Πατρών, καθώς και πρωτοσύγκελος της επισκοπής Αχαΐας και 9 χρόνια αργότερα (1939) πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Κατέστη ιδιαίτερα δημοφιλής λόγω της σημαντικής προσφοράς στον προσφυγικό Πατρινό λαό, αλλά και για τη βοήθεια που προσέφερε στους πένητες και περιθωριακούς πολίτες της εποχής. Η πρώτη μεριμνα παρέμενε πάντα το παιδί όμως. Είναι ο πρώτος ιδρυτής στην Ελλάδα οργανωμένων

Εκκλησιαστικών Κατηχητικών Σχολίων. Η προσφορά του στο κοινωνικό σύνολο, ανεκτίμητη. ανείγερε το Ναό του Αγίου Δημητρίου Πάτρας , ίδρυσε τη σχολή βιοτεχνίας και χειροτεχνίας, νηπιαγωγείο, τη Νυκτερική σχολή αναλφαβήτων, εκκλησιαστικές κατασκηνώσεις καθώς και το θρησκευτικό σωματείο «Κατηχητικός Όμιλος Ορθοδόξων Πατρών». Ο π. Γερβάσιος εξεδήμησε εις Κύριον την αποστολική ημέρα της 30ης Ιουνίου 1964 σε ηλικία 86 ετών. Η κοίμησή του επέφερε μεγάλη συγκίνηση στο λαό των Πατρών, ειδικά σε όσους είχαν ζήσει από κοντά το έργο και την προσωπικότητά του. Ετάφη στην εκκλησιαστική κατασκήνωση Συχαινών.

Η φιλανθρωπική του δράση, η μειλίχια παρουσία του, η ανιδιοτελής προσφορά του, η ακούραστη διακονία του τον έκαναν υπόδειγμα κληρικού, παράδειγμα χριστιανού. Πολλοί στο πρόσωπο του έβλεπαν ένα πατέρα να τους νουθετήσει, άλλοι ένα φίλο να μοιράσουν τα προβλήματά τους. Ο Πατέρας Γερβάσιος όμως, είχε και ένα ιδιαίτερο χάρισμα. Την επαφή με τους νέους ανθρώπους. Η διορατικότητά του, του επέτρεπε να ενεργεί με τέτοιο τρόπο ώστε να ελκύει το ενδιαφέρον τους. Ακόμη και τις τελευταίες στιγμές του στη ζωή αυτή έλεγε: «Σας εμπιστεύομαι τα παιδιά μου, τα νήπιά μου, το αύριο του Έθνους, τας χρυσάς ελπίδας του αιωνίου μελλοντός μου...»

Εγραψαν και μίλησαν για τον γεροντα Γερβάσιο...

«εις το πρόσωπόν του βλέπω τον αυριανόν «ταγόν» της Εκκλησίας μας, τον γνήσιο ποιμένα του χριστεπωνύμου πληρώματος...»

Αγιος Νεκτάριος Κεφαλάς, Επίσκοπος Πενταπόλεως «γλυκής, αλλά και προφητικός ως διδάσκαλός και κήρυξ, ουράνιος ως Ιερουργός. Μεστός ελέους και στοργής ως πνευματικός. Είναι το τρίπτυχον της πνευματικής παρουσίας του. Και εις την άσκησην του τριπλού τούτου λειτουργήματος ήτο ακαταπόνητος, χαλκέντερος»

Ιερόθεος Τσαντίλης, Μητροπολίτης πρ. Υδρας «τον ενθυμούμαι εις τον Αγ. Δημήτριον, όπου ελειτούργουν τα Κατηχητικά Σχολεία, περιστοιχιζόμενον από πλήθος παιδιών... Με ποιαν υπομονήν, με πόση συγκατάβασην, με ποση αγαπη και γαλήνη ίστατο! Ας είναι μακαρία η ψυχή του»

Π. Τρεμπέλας, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

«έβλεπες, παρηκολούθεις, ησθάνετο έναν άγιο της Εκκλησίας του Χριστού. Κάτι περισσότερο: Χάρις εις τον π. Γερβάσιον εζήσαμεν ημείς και εγνωρίσαμε ημέρας των Πρώτων Χριστιανών, των Χριστιανών της ολοθέρμου αφοσιώσεως, της ανευ ορίων πίστεως, της ανεξαντλήτου θρησκευτικότητας...»

Κ. Τριανταφύλλου, Ιστορικός της πολεως των Πατρών
«...ήτο ο άνθρωπος ο αγνός και ανιδιοτελής. Τίποτε δεν ζητούσε για τον εαυτό ν του. Για τη δόξα του Χριστού όμως ζητούσε πολλά. Για την Εκκλησία ζητούσε τα παντα. Για την οικοδομή των πιστών και δια την επικράτηση της βασιλείας του Θεού ήτο απαιτητικός. Για τον εαυτό του μπορούσε αδίστακτα να επαναλάβει το λόγο του Απ.Παύλου : «αργυρίου ή χρυσίου ή ιματισμού ουδενός επεθύμησα». Δεν τον συνεκίνησαν ούτε τα χρήματα, ούτε η λαμπρότης της εμφανίσεως. Ήτο ένας άνθρωπος σεμνός, λιτός, ταπεινός, απλός. Και όταν εκκυκλοφορούσε στην πόλη, και όταν ελειτουργούσε στο ναόν, δεν είχε τη λαμπρότητα εις την εξωτερική εμφάνιση, αλλά είχε την αλλη λαμπροτητα, την οποια εχαριζε η χαρις του Αγίου Πνεύματος...»

Πρ. Μητροπολίτης Πατρών Νικόδημος

Πηγή:pentapostagma.gr